

rones... **A**lexandra... **M**...
 lib... **M**...
 et... **I**...
E... **H**...
 et... **P**...
 et... **E**... **G**...
S... **P**...
 et... **A**...
 et... **H**...

4, 131 / 9048

II / 131

I.

II.

III.

III.

V.

VII.

VII.

IX.

X.

XI.

XII.

2
AUGUSTI
GYMNASII GORLICENSIS
PALAESTRA

ORATORIO-POETICA,

^{b. c.}
EXERCITIA ORATORIA
ET POETICA,

publicè,

nunc in Perorantium Cathedra, nunc in
aliquo peculiari Pegmate, nunc in

Theatro Scenico,
Florentissima Juventutis Scholasticae Coronae
Gymn. Gorl.

infra

Doctrina instaurata ac recognita

SEXENNIIUM,

et quod excurrit,

AUDITORIBUS aequè ac SPECTATORIBUS,
ERUDITIS,

MODERATORE

M. CHRISTIANO FUNCCIO,
RECT. GORLIC.

pleraq; à proò lè sò ~~uatos~~, ut Gr. amat libri,
et ex prompta memoria,
exhibita.

TOMUS III TIUS

ALBERTI

GYMNASII GÖRLITZENSIS

PALASTRA

ORATORIO-POETICA

EXERCITIA ORATORIA

ET POETICA

Publice
in Gymnasio Gortizensi
anno 1771
Tommaso Alberti
Gymn. Gort.

Doctores

SEXENNIVM

AUDITORIBUS

ERUDITIS

MODERATORIBUS

M. CHRISTIANO FINICIO

RECTORIS

1771

TOMAS ALBERTI

Orationcula
 Contuens Comparationem
 Amicitia cum Sole.

Quae esset ydē x̄l̄yua x̄ad̄ior P̄l̄s. Ita Pracellentis.
 Dn. Rector, et reliqui Curis. Prastantissimiq; Artium, Vita ac
 Morum Magistri, Tuzq; Nobilis. atq; Ornatisima Studiosae
 Juventutis Corona; ita, in se, vetus ille ē Scena proclamat Poeta;
 hisq; verbis innuit: quod nulla possessio pulchrior sit amico. Quam
 mentem et summus ille ē Stoa Philosophus foret; Nulla est,
 inquit, pretiosior possessio bono veroq; amico: nec aliunde plus
 fructus capitur atq; voluptatis. Nec abs re. Quid n. omnes
 Thesauri atq; divitiae sine bono veroq; amico? Paupertas. Quid
 omnis cognatio? Tedium. Quid omnis operatio? Labor. Quid
 omnis peregrinatio? Quid vita omnis? Tormentum. Verbo: Sine
 bono veroq; amici solatio vivere est mori. Non possum igitur: quin
 exclamem: O nomen amicitiae candidae pulcherrimum! O nomen preti-
 osissimum! Amicitia vera utiq; est divitibus pro gratia; pauperibus
 pro censu; epulis pro patria; imbecillis pro virtute; pro Medicina
 aegrotis; pro vita mortuis. Quid? Quod illa ipsa eodem oculo respi-
 cit amicum divitem ac mendicam; fortem ac debilem; sanum ac a-
 grotum; humilem ac sublimem. Quid mirum ergo, Auditores: quod
 Princeps Romani eloquii, Tullius, amicitiam infucatam pluribus
 locis ita commendat? inter quos primas ferē tenet: qui in La-
 lio est. Solem ē mundo, inquit ibi, tollere videntur: qui amicitiam
 tollunt. O praclare dictum atq; adeo dignum profus: quod accura-
 tione mentis trutinā perpendatur! Id quod ego in praesentiarum,
 Aud. Optimi, ante, quam Vale neum dicam, facere conabor, minus
 fe

fucata amicitia Naturam per Locos aliquot Collationis cum
Sole, reliquorum siderum Principe, paucissimis explicaturus,
Vestrum erit, Aud. Venerandi, solitum mihi disertis tribuere
favorem, atq; ea, quae rudi ac simplici profecturus sua sermone
prout ac benignis suscipere auribus. Quod quidem, et si Vos
pro vestra in me Benevolentia singulari, sponte facturus confidam
necessitas tamen requirit: ut eam, quam par est, observantia ac
reciproci amoris significatione, id exoptam à Vobis.

Quas cumq; res, sive sint illae à naturalibus procreatae causis, sive
artis industria confectae, collatione inter eas facta, commodius pro-
poni, disertius applicari, ac dilucidius posse illustrari, tam est apud
omnes in confesso: ut, qui ausus illud fuerit negare, aut modo dubitatio-
nem de eo movere, non tantum inter Cuditos locum habere nequeat,
sed nec à limine literas salutasse existimandus sit. Postquam au-
tem diu anceps ac fluctuans hæsiti: cum qua potissimum et Fratricium et
compararem: deprehendi tandem: non aliam magis illam respondere; quam
maximo, pretiosissimo, ac saluberrimo totius Universitatis Corpori, et
Soli, inquam, eminenti fabrica coelestis oculo, infallibili Temporum
Duci, ac perenni reliquorum luminarium scaturigini. Pulchritudo
enim corporis Solaris tanta est: quantam nec mens mea capere, nec
animus adsequi; multo minus epilis sermo meus linguarum balbutientium
pro dignitate possit exprimere. Intellescit hoc jam olim ingenium
ille coelestis vates, solus sine exemplo maximus, Homerus. Hinc
quem hymnum vel quovis melle dulciorem, in Apollinem sive Solem
concinnavit; nomina, quibus incomparabilem tanti operis pul-
critudinem exprimeret, non poterat invenire alia; quam quae rosae
et aurum subministraret: eò, quod illa flores reliquos omnes pro
suis odoris paritate; hoc metalla reliqua omnia absolutis summa
nitatis praesentia longo post se relinquant intervallo. Ideo à

diser
modo
niten
dulcis
repra
inter
sco.

neo q
quovis
simum
et A
longe

Cicero,
vita su
pulera
auro co
quam pu
militarit
satis co
moeret:

ad ciner
constan
amicor
op. I
& P
num ex
es, qu
petran
bitan

disertissimo Poeta Sol modò $\rho\delta\delta\alpha\gamma\alpha\upsilon\varsigma$, roseo colore nitens;
 modò $\chi\rho\upsilon\beta\epsilon\alpha\varsigma$ aureus; modò $\chi\rho\upsilon\beta\alpha\gamma\alpha\upsilon\varsigma$ aureo colore
 nitens, usurpatur. Quin ipse Spiritus S. sacris in literis
 dulcissimam Solis senectatem hebetioribus mentis nostrae oculis
 representaturus, cum Sponso eum comparat. Ita enim, Psalmista
 interprete utens, inquit: Sol est $\tau\epsilon\gamma$. Sponsus prodiens e thalamo
 suo. Nemo quippe mortalium, modò ni cerebellum planè in calca-
 neo gesserit, ignorat: quòd festivitas nuptialis à Sponso cordatiore
 quòvis exquisitissimum corporis habitum, mores comitissimos, amoenis-
 simumq; sermone[m] requirat. Dicite mihi nunc Auditores: annon
 et Amicitia sincera meritisimo suo dici possit ac debeat res
 longè pulcherrima? Equidem modò laudatus

Flos illibatus populi, Prædèq; medulla,
 Cicero, illam vocare haud dubitavit optimam & pulcherrimam
 vite suppellectile[m]. Nec arantius. Quemadmodum n. suppellex
 pulchra domum ornat, aut conclave: gemellum in modum amicitia vera
 auro contra curius est humana vite ac societatis ornamentum. Vah n.
 quam pulchrum, aspectuq; jucundum est: quando amicus cum amico fa-
 miliariter versatur: quando secreta pectoris sui alter alteri tuto
 satis committit: quando amicus amici rebus laetis gaudet, tristibus
 moeret: quando alter alteri fidei sua in amicitia cultu constantiam
 ad cineres usq; l. propria vite neglectu probat! Edocet miram hanc
 constantis candidaq; amicitia pulchritudinem æquè ac jucunditatem par
 amicorum illud: cui se Dionysius adscribi quondam volebat. Duo
 op. Pythagorice prudentia sacris initiati Adolescentes, Damon
 & Pythias, tam fidelem inter se junperant amicitiam: ut, cum alte-
 rum ex his Dionysius Syracusanus interficere vellet; atq; is tempus ab-
 eo, quò prius, quàm periret, domum profectus, res suas ordinaret, im-
 petravisset; alter vadem se pro reditu ejus Tyranno dare nullas du-
 bitavit. Solutus sic erat periculo mortis: qui modò cervicem s
 gla

gladio tantum non subjectas habuerat: eidem caput subiecerat:
cui securo vivere licebat. Igitur omnes, et Dionysius ^{in primis, non}
atq; ancipitis rei exitum speculabantur. Appropinquante deinde
finita die, nec illo redeunte: Aulitiae tam temerarium ^{non forem}
nemo non damnabat. At is nihil se de amici constantia ^{ne facere}
predicabat. Eodem a. momento et hora à Dionysio constituta, qui
eam acceperat, supervenit. Admiratus amborum animum ^{Tyrannus}
Supplicium fidei remisit: insuperq; eos rogavit: ut se in societatem
amicitiae tertium sodalitii gradum, intimam cultorum benevolentiam
reciperent. Usq; adeo vires amicitiae mortis contemptum ^{ingeneratis}
sita dulcedinem extinguere; crudelitatem mansuetudinem, odium in am-
icem, Tyrannum in amicum convertere; poenam beneficio persolvere, potestatem
Orem igitur non albo lapillo signandam; non claro Consulenti, Roma-
noum more, notandam; non cedro inscribendam proceram; non tabulati-
mendam roboris: sed perenni ac nunquam inter mortuorum memoria
ad seros usq; nepotes, feliciter transmittendam!

Solis materea ratio haec est: ut, cum lumina coelo infert, et reser-
vultu lustrat terras, diem nitidissimam reddat, tenebris noctis dissipatis
fugatis, penitusq; profligatis. Rei huius, praeter ipsam aeternam ^{et}
exceptione omni major est testis, testem se praebet ille ^{facundia}
q; praecellens Poeta, Lucretius, ita canens:

Largus item liquidus fons luminis, aethereus Sol,
Innigat assidue coelum candore recenti;
Suppeditatq; nostro confestim lumine lumen.

Quid? Quod Heraclitus, corporis Solaris usum maxime necessarium
accuratius paulo secum perpendens, ap. Plutarchum locuple-
Fidei Scriptorem, in hac vel quocumq; gentis sua oraculo veriora ^{non}
nunciat verba: Si Sole caremus nox nobis facta ^{est}
dissimile quiddam in vera Amicitia experimur? Non sane? Haec
haec atq; amici mentem bonis illustrat consiliis: ut, quae ipse videt

non potest
Nemo, opin
Sacrarum lo
auditione
than Dav
Moses et
divinisq; m
remigio ge
in mortaliu
ipsi in esse
movenda,
Facto opo
rum heic est
micus cons
Sed regere
ignominia no
cipiat consi
tissimi Tu
Non alienu
fuit honest
Neq; enim
omnia, qua
sibi oculos e
& dijudic
et ad quem
ones suas co
de occupan
quos secum
Piliarios de

non potest ac perspicere, per amicum videat ac perspiciat.
 Nemo, opinor, inter eos, Auditores, tam hospes ac peregrinus in
 Sacrorum literarum est pandentis; qui non lectione; aut, si non hęc,
 auditione tñ. Salutaria illa consilia, quę Gero Mosi, et Jo-
 than Davidi hęc unum in casu dedit, perceperit? Ut ut tñ.
 Moses et David viri in DEI populo fuerint longè maximis
 divinisque ingenii dotibus quam instructissimi: nec tñ. suo res omnes
 remigio gerere aut voluerunt, aut potuerunt: paucissimis siquidem
 in Mortalium Censu tanta divinitus concessa est à pœtore: ut
 ipsi in exsequendis arduis negotiis, et publica communis salute pro-
 movenda, aut certè facta tecta conservanda semper videant: quid
 factu opus sit. Plus enim videre oculos, quàm oculum, tam ve-
 rum heic est, quàm quod ad S. Hinc non immerito petit a-
 micus consilium ab amico: cui inveniendò sese parum minimè sentit.
 Sed regerentes mihi heic audire videor quosdam: absq̃ probro & grandi
 ignominia nota fieri vix: ac ne vix quidem posse: ut alter ab altero
 capiat consilia. Quibus non tam meis respondere allubescit; quam diser-
 tissimi Tullii verbis: quę in Epistola quadam ad Dolabellam scribit:
 Non alienum est à dignitate: quod ipsi Agamemnoni Regi Regu,
 fuit honestum, habere aliquem in consiliis capiendis Nestorem.
 Regem enim Princeps ullus tantã pollet sapientia: ut per se ipsum
 omnia, quę occurrunt, possit decidere. Et si quis Princeps tam acutos
 sibi oculos esse existimaverit; ut sine illorum operã solus videre omnia
 & dijudicare se posse confidat: is superbus magis erit, quàm prudens:
 et ad quem vis passum in gubernatione offendet. Fosua tametsi acti-
 ones suas cum ipso met DEO communicaret; et expressa ab illo mandata
 de occupanda urbe Hays accepisset: consulabat tñ. seniores Duces:
 quos secum habebat. Nec Athasverus unquam à latere suo con-
 siliarios discedere sinebat: quoniam omnia potius, pro more Regis,

cum iis mature deliberabat, secutus divinum Spiritus S. Para-
lum: Qui agunt omnia cum consilio, reguntur Sapientia. Non haec
est Natura capacitas: ut ad imperium, quantumvis exiguum, ea
sola sufficiat: nemo n. solus sapit: neq. in uno solo reperiri pos-
sunt omnia: quae sciunt omnes. Hinc in consultatione multos ne-
rito audit Princeps: et melius secutus iudicium, suum facilius de-
ponit: illorumq. agnoscit incommoda: quae ex affectibus privati
oriuntur: quam ab eausam Antoninus, cognomento Philosophus, Prin-
ceps ea aetate longè sapientissimus, Scævolam, Nutianum, Illi-
pianum & Marcellum, viros planè insignes, à Consiliis habebat
et si eorum sententias sua meliores esse animadverteret, huc
sepe illis accommodabat; Satius est, inquit: ut ego tot talium
amicorum sequar consilium: quàm illi meum.

Sed in gradum nunc redeo, extra lineas oleasq. aliquantulum
exspatiatus. Omnes tandem, qui non ipsis tabis sunt cæciores,
vident & intelligunt: nec pauciores certè fateri tenentur: Solis
calore suo montes & vales, hortos, prata & agros foecare: ut
fruges possint producere. Quemadmodum enim gallina ex ovo
sine assiduo calore pullos excludere haud potest: ita nec fru-
gibus terra sufficit proferendis: nisi radius solaribus satis fru-
veatur, adjuvetur. Hinc breviter quidem, sed cogitate et copiose
scribit Plutarchus: Terra absq. calore sterilis ac infertilis
est. Cujus iudicio edecumatisimo Homerus quoq. succenturiam
quippe qui in hymno Apollineo elegantissimum Soli Epitheton
scribit, vocans illum ibi $\alpha\ \rho\ \rho\ \nu\ \nu\ \epsilon\ \rho\ \epsilon\ \delta\ \alpha\ \nu$, h. e. (si Poëta
tem Latine velim explicare,) frugum datorum s. procreatorum.
Jam de vera Amicitia quid statuendum? Tantum adest: ut illa
amicos perpetuo fringere sinat: ut potius eorum crebernis be-
nignitatis sua radiis collustret, ac forcat: dum in eo est tota
quæ

quos favo
nima. P
medium; n
perceperu
aperit: s
prium, etia
imò amicu
predio. A
eloqui pen
cumulant,
commodis
potius, qu
legere lice
vidi dono
quidem an
Tiam & uf
quanto pro
alterius vi
lesta histo
Sed quo
dicendi q
abuti vid
cum amio
enim corp
pulcerima
gemellum m
siliis: et
micitia re

quos favoris sui calore dignatur, messe commodorum beet uber-
 nima. **P**rodit heic magnus ille Regum Magister, Xenophon, in
 medium; nobisq; quid ex Socratis disciplina de amicitia utilitate
 perceperit, et Rebus suis memorabilibus inseruerit, bona fide
 aperit: Nullus, ait, equus, nullum jumentumq; par, nullum marci-
 pium, etiam fidelissimum adeo est utile, ac bonus amicus. Quin
 imo amicum farina tam bona cum fertilissimo ibidem comparat
 gradis. Nec Cicero, felicissimus amicitia vera Apelles, divini
 eloquii penicillo intactos in Lelio fructus, quibus amici amicos
 cumulant, relinquit: Multa res, inquit, sunt: in quibus de suis
 commodis viri boni multa detrahunt, detrahig; patiuntur: ut iis amici
 potius, quam ipsi fruantur. Exemplo nobis est Jonathan, de quo
 legere licet in sacris: quod, impensissimo amore ac favore ductus, Da-
 vidi dono dederit suas ipsius vestes pariter ac arma. Praclarum
 quidem amicitia vera hoc est Tex superior: si quis in alterius gra-
 tiam & usum sua ipsius vestimenta exuat, et arma deponat: at
 quanto praclarior illud est: quod haud raro alter amicorum pro
 alterius vita mortem subire fuerit paratus: ut ex fidei haud sub-
 lesta historicis abunde constat.

Ped quo longius progredior Auditores: eo mihi amplior & potentior
 dicendi q; campus ostenditur. Quare ne diutius attentione vestra
 abuti videar; pedem heic figo. Audivistis itaq; Auditores, Solem
 cum amicitia vera haud incommode posse comparari. Quomodo enim
 enim corpus Solare est pulcherrimum: ita amicitia vera est res
 pulcherrima. Sicut Sol tenebras noctis pellit, et terram illuminat;
 gemellum in modum amicitia vera bonis mentem amici illustrat con-
 silis: et ut Sol calore suo terram foet: haud dissimiliratione a-
 micitia vera benigna est in amicos. Navemus igitur, napevus

vera amicitia operam. In tota enim Mortalium vita nihil est
jucundius illa, aut magis necessarium: cum nulla tam sit ad fa-
turam res fluentes, vel etiam opes tanta: quae sine amicorum
consistere queant officii. Contra verò ea studio impofterum eni-
tamur profus indefeso: ut, si quos amicitia dignos deprehende-
rimus, ne contemnamus, aut detestemur; sed amore potius sincero
atq; honore debito prosequamur: atq; ita fucus omnis absit, et
simulatio: ne, quod Proverbio dicitur, de nobis dici queat:
Amicus ut oleum plantis.

Dixi

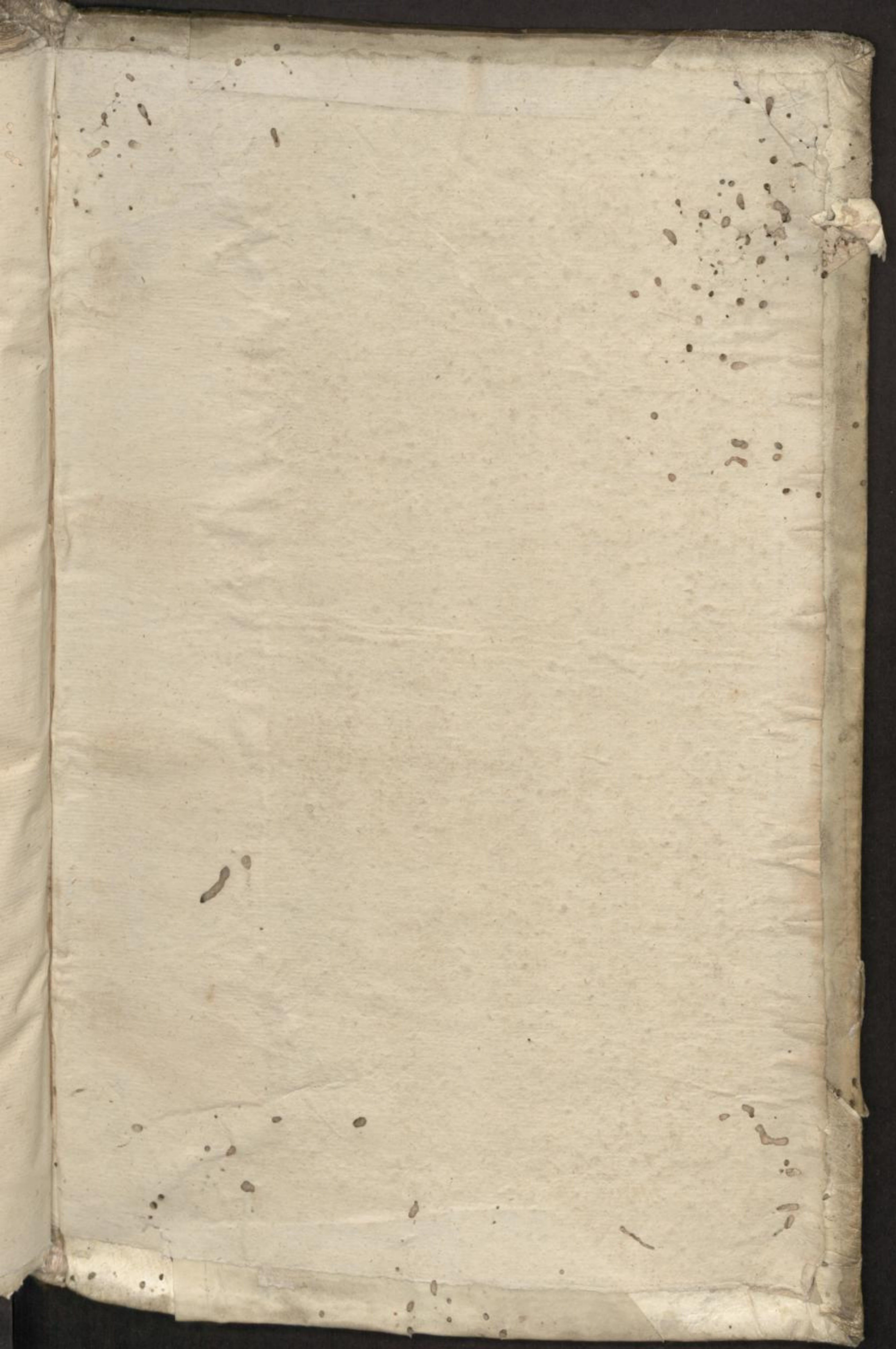
Johannes Schön
Gorl. Lusat.
Anno O. R. S.
1680
Die
XXIV. Julii.

ta nihil est
tut adfor
amicorum
ostentum em
prehende-
tius sincero
nis adfit, et
ei queat;

son
-sat.
S.

lii. s.

Qua sunt manu
Dni Prace
juvenes
manus, qu
thesuros ap
Oratio enim
ne Opt. Max. I
sinistra, ex laus
sensam custodit
perit. Quas
consilio conjunct
D. R. A. Signu
volvete, revol
lectilem illa
ante Dominum
nimvero, uti
um poscimus et
cimus, atq, no
teriori Seduti
endum amplis
maxime vidibu
militante; sed
quem enim ve
latet iudicii di
non ullo facan
na Siren flumin
entia illa mag
implantavit.
tot parum veb
ratio, in Areo
sionis ille O
cursum sis
nem Demosth
modum verbe
mibi novo
accidat, ex
ab hoc studio
opinor, id faci
animum statim
nime possit. I
sum, dignitas an
monitas notis
at inter vitio
et pretextata
mearu

...
...
...
Multis enim iniquitatis suam et iniquitatis suam
...
...
Luxuriam in hominibus dente et
...
Et in terra et in terra
...
Hominem in terris meis
...
Hominem in terra
...
Per
...
Et in gloria mea exurge
...
Omnis
...
Quia in magnitudine et
...
Et in gloria tua
...
Gloria tua
...
Sicut in
...
Et in gloria tua
...
Hominem in terra

filii hominum mendaces filii hominum in stratis et
decipiunt ipsi de vanitate in id quod **R**obustior
in iniquitate: et respicias iustitiam et misericordiam
meam si affluant iustitiam et misericordiam **S**icut
est deus deus hoc eundem quod potestas deus est
tibi domine misericordiam quia tu misericordiam
Deus deus meus **ps.** iustus super
te de hinc iugulo **S**icut in te misericordiam
meam misericordiam in te misericordiam **I**n te
ta et misericordiam et misericordiam in te
ut iustitiam in te misericordiam **Q**uia
nascitur est misericordiam in te misericordiam
et laudabunt te **S**icut misericordiam in te
et misericordiam tuo misericordiam in te
et misericordiam et misericordiam in te
in te misericordiam laudabunt te **S**icut
fuerit super stratum meum in misericordiam
quia fuerit misericordiam **E**t in te
et misericordiam tuam laudabo in te
me suscepit misericordiam tua **I**n te
ruat misericordiam meam in te
in te misericordiam gladii partes in te
Rem me letabitur in te laudabitur
et misericordiam in te quia obstruimus
cum misericordiam **G**loria in **S**icut **ps.** **dd.**

131.

Antiqua... **B**ene... **C**um... **D**icitur... **E**t... **F**actum... **G**loria... **H**abundantia... **I**tem... **K**on... **L**ib... **M**ag... **N**on... **O**mn... **P**er... **Q**u... **R**eg... **S**an... **T**er... **V**er... **X**rist... **Z**er...

Actus
Solemnior Sacra

de

FATALITIO

MESSIE

ADVENTU

exhibitus

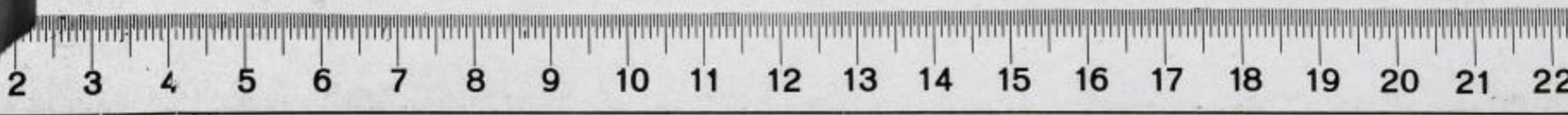
S. fideiosa ^{et} Joventate

GRONNASHI GORLITENSIS

AD CIRCULO LXXIX

J. 31. Januarii

Na felixina castra ferunt
 venit orator dignus. *Thales*
 nec loquax, nec impudicus, nec
 ipse, sed quae debet esse sapientia
 loquax, sancto de nomine dicitur.
 quae dicitur, fuisse dicitur,
 civitatisque constituta dicitur.
 in sua dicitur culpa
 nichil, nisi, dicitur dicitur.
 hoc redempto tibi, tempore, fuisse
 ar lauro, quae dicitur potentia
 ag, nam, vultus, dicitur.
 capere magis dicitur dicitur.
 ante natura benigna dicitur
 auctoris ingenio dicitur.
 tam ex merito celebrata valeret
 moneri: cui tanta dicitur dicitur.
 iam fuerit, dicitur dicitur.
 ipse dicitur dicitur dicitur.
 imo dicitur dicitur dicitur.
 quare dicitur dicitur dicitur.
 figurat, nec omnia dicitur.
 penitus dicitur dicitur.
 nec dicitur dicitur dicitur.
 longe tamen arte fuisse
 qua radice indiget, nolens
 dicitur, dicitur dicitur dicitur.
 sancta docet dicitur dicitur.
 uide dicitur dicitur dicitur.
 ex dicitur, qua dicitur dicitur.
 a dicitur dicitur dicitur.
 homines dicitur dicitur dicitur.
 ta dicitur dicitur dicitur.
 or dicitur dicitur dicitur.
 or humanum, dicitur dicitur dicitur.
 a dicitur dicitur dicitur.
 ut multi dicitur dicitur dicitur.
 dicitur dicitur dicitur dicitur.
 dicitur dicitur dicitur dicitur.
 dicitur dicitur dicitur dicitur.

937
An felix, felix, quisquis sublimia caeli
Exemplis Christis, fidem et alta petit!
Is simul inuicta colet pallatia caeli
Nam pudet a membris dissociasse caput!

Quod superest, vobis gratias de portore solus
Conscripti Patres, Lumina clara fori
Et vobis reliquit, clara permixtos unda
qui fincti colunt suspicitiq; Scholam.

Quod patulas aures facturis verba dedistis
Haesistis voces monte libente pias
Vos colimus, vos suspicimus, sequimurq; volentes
Et pia pro vestre vota salute damus

Vivite felices Pylli tristesq; aevi
Sed Morbona procul, tu Libitina, vale

Johannes Henricus Oederus
Sorae Lusatz

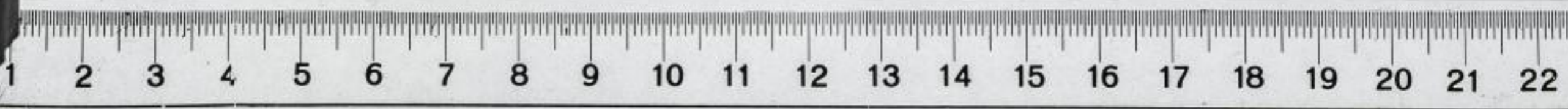
238

IN
VINTICOSTA

IN
VINTICOSTA

PIRITUS S

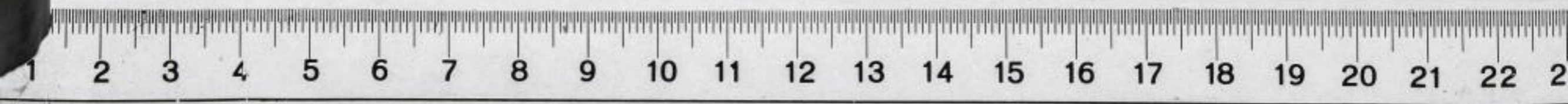
IN VINTICOSTA

S. etc. electa? Nonne dixi Ventum terra nascentia love-
 cogitare, pariterq; et SPIRITUM S. lovere atq; ad salutem nos
 Nonne dixi: Ventum navigantis ducere ad portum, pariterq;
 SPIRITUM S. Ecclesiam navigantem nam docere veritatem recte,
 urbem provecere, nec tandem ad portum securitatis, hoc est,
 electam inter nequos persecutanda fluctus deducere? quis
 Conmilitemus, clara voce, ut gaudenti usq; possit, mecum jam
 anaret? O illusterrimum SPIRITUS S. Emblemata! O ele-
 gantissimum SPIRITUS S. Syllaba! Vae certe lacti, omni ovo
 similius, quam SPIRITUS S. quoad certe Comparati-
 onem similius est ventus. Vos, vos itaq; Symnachi vos
 SPIRITUM S. animarum nostrarum gaudium, certissimum
 offerre triumphum, lugentissimum solatium, summan captivonem
 clarissimum honoratissimum lumen, calidissimum frigidorem
 in ignem, bonorum omnium fontem, fluitate venustissimi,
 nitidissimi! Imprimis autem cavete, ne, quod a spiritu
 est, trinitatis ulla officiatio in desinens hoc omnis boni
 vestris enim salus, nostris finituli per SPIRITUM
 obsecratis esse in die Resurrectionis.

Suis

Carl Linnæus

085

[Faint handwritten text visible on the left edge of the page, likely bleed-through from the reverse side.]

